

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Zdeňka Novotného, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Karla Urbana, JUDr. Jany Nowakové Těmínové a JUDr. Petra Škvaina, o návrzích **ministra spravedlnosti** ze dne 20. 1. 2012, č. j. 177/2011-OD-ENA/63, a ze dne 27. 7. 2012, č. j. 148/2012-OSD-ENA/16, na zahájení kárného řízení proti **Mgr. J. F.**, soudnímu exekutorovi Exekutorského úřadu Jičín, se sídlem Husova 64, Jičín, zast. Mgr. Ing. Daliborem Jandurou, advokátem, se sídlem Dlouhá 103, Hradec Králové, při ústním jednání konaném dne 26. 9. 2012,

t a k t o :

**Mgr. J. F., nar. X,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Jičín,**

I.

je v i n e n , ž e

1. jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 023 Ex 1739/07 byl v řízení bezdůvodně nečinný od 19. 9. 2007, kdy žádal o vyznačení doložky právní moci na usnesení o nařízení exekuce, až do 15. 8. 2011, kdy zaslal oprávněnému částku 148.281 Kč, kterou údajně dne 12. 8. 2011 složil povinný v hotovosti do pokladny Exekutorského úřadu Jičín, když kromě nemovitostí dne 13. 9. 2007 a motorových vozidel dne 10. 9. 2007 jiným způsobem nezjišťoval majetek povinného, ani nečinil jiné úkony směřující k provedení exekuce;
2. jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 023 Ex 1739/07 v úmyslu zakrýt svoji nečinnost v rámci šetření jeho postupu Ministerstvem spravedlnosti jakožto orgánem státního dohledu, dne 11. 8. 2011 vyhotovil a založil do předmětného spisu exekuční příkaz č. j. 023 Ex 1739/07 - 17 prodejem movitých věcí, který antedatoval dnem 14. 2. 2008, dále vyhotovil úřední záznamy o údajně provedených místních šetřeních, které antedatoval dny 29. 5. 2008 a 6. 8. 2008, dále pod č. l. 18 vyhotovil a založil neadresovanou žádost o součinnost, kterou antedatoval dnem 24. 4. 2009, pod č. l. 18a vyhotovil a založil žádost o součinnost adresovanou VZP ČR, kterou antedatoval dnem 30. 9. 2009, dále vyhotovil žádost o součinnost adresovanou Centrálnímu registru silničních vozidel, kterou antedatoval dnem 18. 2. 2010, a uvedené písemnosti následně předložil dne 15. 8. 2011 orgánu státního dohledu, přičemž je vydával za pravé;
3. jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 023 Ex 1739/07 poté, co byl vyzván orgánem státního dohledu ke sdělení, kterým peněžním ústavům byla zasílána žádost o součinnost založená ve spise pod č. l. 18, a k předložení odpovědí na tyto součinnosti, předložil dne 19. 10. 2011 orgánu dohledu spis s doplněnými doručenkami,

konkrétně od Komerční banky a. s. s datem doručení 29. 4. 2009, GE Money Bank a. s. s datem doručení 30. 4. 2009, České spořitelny a. s. s datem doručení 30. 4. 2009, UniCredit Bank Czech Republic a. s. s datem doručení 29. 4. 2009, Českomoravské stavební spořitelny a. s. s datem doručení 29. 4. 2009, Raiffeisen stavební spořitelny a. s. s datem doručení 29. 4. 2009, Stavební spořitelny České spořitelny a. s. s datem doručení 29. 4. 2009, Československé obchodní banky a. s. s datem doručení 30. 4. 2009, Modré pyramidy stavební spořitelny a. s. s datem doručení 29. 4. 2009, IC Banky a. s. (Banco Popolare Česká republika a. s.) s datem doručení 29. 4. 2009, a nad rámec výzvy i VZP ČR s datem doručení 7. 10. 2009, které měly potvrdit, že předmětné žádosti součinnostním subjektům odeslal, a dále sdělil, že negativní odpovědi na tyto žádosti neobdržel, ačkoliv bylo zjištěno, že žádosti o součinnost součinnostním subjektům takto neodeslal, neboť předmětné doručenky předložené exekutorem se týkaly jiných žádostí o součinnost ohledně majetku jiných povinných, nikoliv povinného v exekučním řízení sp. zn. 023 Ex 1739/07, soudní exekutor tedy předložil zcela jiné doručenky, které vydával za ty, které měly prokázat, že skutečně v daném období činil v exekučním řízení úkony;

4. jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 023 Ex 672/07 byl v prodlení se zasláním příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 023 Ex 672/07 - 22 ze dne 18. 8. 2010 peněžnímu ústavu, a to až do dne 23. 2. 2012; prodlení tak dosáhlo délky více než 18 měsíců; zároveň byl v daném řízení nečinný od 25. 10. 2010, kdy vyrozuměl peněžní ústav o nabytí právní moci předmětného příkazu k úhradě nákladů exekuce, který peněžnímu ústavu nedoručil, a to až do 13. 2. 2012, kdy se dotázal peněžního ústavu na důvody nezaslání deponovaných peněžních prostředků;
5. jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 023 Ex 672/07:
  - a) dne 18. 8. 2010 vydal příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. 023 Ex 672/07 - 22, kterým duplicitně určil náklady exekuce a náklady oprávněného, když tyto byly již pravomocně určeny v předchozím příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 11. 6. 2007, č. j. 023 Ex 672/07 - 12,
  - b) v nezjištěný den (pravděpodobně dne 17. 8. 2010) vyhotovil nový originál exekučního příkazu ze dne 26. 5. 2008, který byl obsahově odlišný oproti stejnopisu doručovanému povinné, zejména v části nákladů řízení;

t e d y

závažně a opětovně porušil své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu se mu ukládá

p o k u t a v e v ý š i 3 0 0 0 0 0 K č .

Tato pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol 14022012.

II.

s e z p r o š ť u j e

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, návrhu ministra spravedlnosti ze dne 27. 7. 2012, č. j. 148/2012-OSD-ENA/16, v části, již mu bylo kladeno za vinu, že:

1. jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 023 Ex 672/07 se dopustil v předmětném řízení četných procesních pochybení, když:
  - a) doručil dne 25. 10. 2010 peněžnímu ústavu vyzoomění o nabytí právní moci č. j. 023 Ex 672/07 - 24 ze dne 22. 10. 2010, v němž vyzooměl peněžní ústav o tom, že "Exekuční příkaz k úhradě nákladů exekuce" ze dne 18. 8. 2010 č. j. 023 Ex 672/07 - 22 nabyt právní moci dne 31. 8. 2010, ačkoliv povinné byl doručen až dne 10. 9. 2010, správně mohl tedy nabyt právní moci až po uplynutí 8denní lhůty pro podání námitek povinné od doručení příkazu povinné,
  - b) v exekučním spise v rozporu s § 15 odst. 1 kancelářského řádu Exekutorské komory ČR přelepoval původní čísla listu jinými čísly listu bez toho, aby důvod takového postupu byl ze spisu zřejmý a bez toho, že by zůstala čitelná původní čísla listu,
  - c) doručené písemnosti neopatřoval podacím razítkem v rozporu s § 12 odst. 2 kancelářského řádu;
2. jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 023 Ex 672/07 se dopustil v předmětném řízení četných procesních pochybení, když nedostatečně kontroloval postup svých zaměstnanců, když umožnil, aby pověřený zaměstnanec nevyhotovoval úřední záznamy o telefonických rozhovorech s přítelem povinné týkající se předmětného exekučního řízení, nezakládal e-mailovou komunikaci s přítelem povinné a s povinnou do exekučního spisu a poskytoval informace třetí osobě (přítelem povinné) o průběhu řízení bez toho, že by mu byla předložena plná moc a bez toho, že by si totožnost osoby, s níž komunikuje, dostatečně ověřil;
3. jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 023 Ex 672/07 porušil své zákonné povinnosti plynoucí z § 13 exekučního řádu tím, že v rámci své řídicí činnosti a v úmyslu zakrýt svoji nečinnost v řízení umožnil svému zaměstnanci J. F. účelově vyhotovit záznam ze dne 8. 6. 2011, č. j. 023 Ex 672/07 - 25, o údajném telefonickém rozhovoru, kterým měl být kontaktován peněžní ústav povinné;

**neboť skutek uvedený pod bodem 1 není kárným proviněním
a nebylo prokázáno, že se skutky uvedené pod body 2 a 3 staly.**

O d ů v o d n ě n í :

Ministr spravedlnosti podal návrh ze dne 20. 1. 2012, č. j. 177/2011-OD-ENA/63, a návrh ze dne 27. 7. 2012, č. j. 148/2012-OSD-ENA/16, na zahájení kárného řízení proti Mgr. J. F., soudnímu exekutorovi, pro skutky, jichž se měl dopustit způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí. Navrhl, aby kárně obviněnému bylo uloženo kárné opatření podle § 116 odst. 2 písm. d) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (*exekuční řád*) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tj. odvolání z exekutorského úřadu.

Kárný senát vydal při jednání konaném dne 26. 9. 2012 usnesení, jímž oba tyto návrhy vedené pod sp. zn. 14 Kse 2/2012 a 14 Kse 10/2012 spojil ke společnému projednání pod sp. zn. 14 Kse 2/2012.

Kárně obviněný ve svých písemných vyjádřeních popřel důvodnost kárné žaloby a tvrdil, že skutkové věty neodpovídají skutečnému běhu věcí. Uvedl, že v řízení sp. zn. 023 Ex 1739/07 nebyl v předmětném období bezdůvodně nečinný, a poukázal na doklady osvědčující výkon obvyklých činností založené v exekučním spisu. Odmítl spekulaci kárného žalobce, že exekuční příkaz č. j. 023 Ex 1739/07 - 17 byl vyhotoven účelově pro zakrytí jeho údajné nečinnosti. Kárně obviněný upozornil na to, že dohledový orgán dostal vadné vyhotovení zmíněného exekučního příkazu. Vzhledem k tomu, že se tento příkaz v listinné části spisu nenacházel, vygenerovala jej odpovědná osoba z elektronicky vedené části spisu, přičemž v současnosti užívaný software EVOLIO generuje dokumenty původně vytvořené v systému ISPEK s aktuálním datem; systém ISPEK byl vypnut dne 16. 9. 2011. Kárně obviněný doplnil, že není možno ověřit, proč se ve spisu nenacházel listinný stejnopis; zřejmě byl doručován nejen stejnopis určený pro povinného, ale i stejnopis určený k založení do spisu, nelze však vyloučit ani jeho ztrátu. K doručení exekučního příkazu kárně obviněný poznamenal, že si nedovede představit jiné řešení než se aktivně snažit zastihnout povinného a o převzetí učinit záznam v podobě protokolu o úkonu. S ohledem na negativní výsledek pokusu o doručení byl o tomto aktu pořízen záznam o obhlídce místa pro účely průkazu doručení fikcí, což lze vyhodnotit jako chybu, neboť měla být dodržena forma protokolu. Kárně obviněný zdůraznil, že provedená forma sice neodpovídá, ale k relevantnímu jednání došlo. Kárně obviněný připustil, že evidence zasílaných žádostí o součinnost nebyla v minulosti dostatečná co do rozsahu a průkaznosti. Součinnostní žádosti odesílal hromadně po 15 až 30 případech, někdy elektronicky ve formátu xls. Není žádný důvod se domnívat, že kárně obviněný neplnil své povinnosti dotázat se na povinného M. H., neboť se jednalo o standardní případ. Doplnil, že negativní výsledky lustrace nebyly nikdy ze strany součinnostních subjektů komunikovány.

Dále kárně obviněný poukázal na množství spisů včetně přijatých a odeslaných poštovních zásilek s tím, že se nelze vyvarovat určitých pochybení a nedodržení všech pravidel ovládajících exekuční proces. Připustil, že starší spisová agenda může vykazovat nedostatky zapříčiněné jejím množstvím a nejasnostmi ohledně adekvátního způsobu a formy jejího vedení včetně administrativních chyb, k nimž v minulosti mohlo dojít. Zdůraznil však, že oprávněný J. H. byl jeho činností v podstatné části svého nároku uspokojen, a přičiněním exekutora tak bylo dosaženo smyslu a účelu zákona. Připomněl, že za neodůvodněné průtahy v řízení v období 2004 - 09/2010 již byl potrestán, proto je třeba uvážit, zda nedochází k porušení zásady *ne bis in idem*. Kárně obviněný dále konstatoval, že ekonomické podmínky výkonu jeho činnosti jsou determinovány průměrnou výší vymáhané pohledávky (26.405 Kč) a ekonomicky přijatelným stavem 17 zaměstnanců. Dva z nich mají magisterské právnické vzdělání a čtyři kvalifikaci vykonavatele. V tomto smyslu se personální složení zkvalitnilo; kárně obviněný dbá na další prohloubení znalostí a profesionální přípravu zaměstnanců. Kárnému žalobci kárně obviněný vytkl způsob provádění dohledu s utilitárním vybíráním věcí ze starší agendy, ve které byly zjištěny nedostatky, jež jsou postupně odstraňovány. S ohledem na objem agendy však nelze provést všechny požadované změny ze dne na den.

Ve věci sp. zn. 023 Ex 672/07 kárně obviněný v písemném vyjádření připustil prodlení, namítal však, že doručování příkazu k úhradě nákladů exekuce nemá v praxi naprosté většiny českých bank význam; náklady exekučního řízení banky převádějí na základě exekučních příkazů. Důvodem, na jehož základě je exekuce prováděna, je exekuční příkaz, nikoli příkaz k úhradě nákladů exekuce, jehož význam se omezuje na nominalizaci nákladů a jejich položkové vyčíslení. Skutečnost, že z § 9 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 418/2001 Sb. vyplývá povinnost soudního

exekutora doručit příkaz k úhradě nákladů exekuce peněžnímu ústavu, podle kárně obviněného neznamená, že podmínkou úhrady nákladů exekuce podle exekučního příkazu je doručení příkazu k úhradě nákladů exekuce. Pro jeho doručení třetím subjektům navíc není stanovena právním předpisem žádná lhůta a tyto další osoby nejsou účastníky této fáze řízení. Kárně obviněný zdůraznil, že pokud by banka postupovala podle platných právních předpisů, k průtahům v řízení by nedošlo. Peněžní ústav měl po doručení vyrozumění o nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce převést peněžní prostředky na účet soudního exekutora do výše, jak byly určeny v exekučním příkazu. Postupem, který zvolil peněžní ústav, tedy odepsáním pouze části vymáhané pohledávky, nabyl kárně obviněný přesvědčení, že na účtu povinného není dostatek peněžních prostředků na úplnou úhradu vymáhané pohledávky. Kárně obviněný připustil pochybení odpovědného zaměstnance v tom, že si neuvědomil odlišnost přístupu Československé obchodní banky, a. s. oproti jiným bankám.

Ve vztahu k vyrozumění o nabytí právní moci přiznal kárně obviněný neúmyslnou záměnu data, kdy se zásilka dostala do dispoziční sféry povinné, a data jejího doručení. Doplnil, že jde o pochybení povahy „*erare humanum est*“ a nebyla jím nijak dotčena práva povinné, která v dané době přistupovala k věci zcela nihilisticky. Kárně obviněný naopak popřel, že by původní čísla listů nezůstala čitelná. Připustil, že mohlo dojít k neopatrnosti doručení písemností podacím razítkem; nejednalo se však o soustavnou praxi. Dodal, že u datových zpráv jsou vytištěny příslušné doručky a usnesení o nařízení exekuce bylo doručeno společně s návrhem, tudíž podacím razítkem opatřeno je. Odmítl, že by příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 11. 6. 2007, č. j. 023 Ex 672/07 - 12, bylo možné považovat za pravomocný. Tento příkaz obsahoval nesprávné rodné číslo povinné, proto jej kárně obviněný posoudil jako nezpůsobilý právních účinků. Vadu označil za natolik závažnou, že ji nebylo možno zhojit opravným usnesením. Rozdíl částek na příkazech k úhradě nákladů exekuce vysvětlil kárně obviněný změnou sazby DPH. Kárně obviněný potvrdil komunikaci svého zaměstnance s povinnou, resp. jinou osobou mimo úřední rámec a mimo úřední elektronickou adresu s tím, že mu v této souvislosti nelze přisuzovat odpovědnost za nedostatečnou kontrolu zaměstnanců. Exekuční příkaz ze dne 26. 5. 2008 označil kárně obviněný za ztracený dokument, který existuje přinejmenším u Československé obchodní banky, a. s. a k němuž byl na základě kontroly spisu vyhotoven duplikát, jenž s přihlédnutím k funkcionalitě počítačového systému obsahoval odlišnost. Doplnil, že původní exekuční příkaz uváděl chybné rodné číslo povinné, proto musel být nahrazen novým (bezvadným), který kárně obviněný podepsal v důvěře, že jde o odstranění vady v rodném čísle, nikoli současně o nahrazení ztraceného původního příkazu.

Kárně obviněný dále odmítl jako nepravdivé a nepodložené tvrzení kárného žalobce o účelově či dodatečně vytvářených dokumentech. Konstatoval, že specializovaná oddělení bank, která mají v gesci pasivní i aktivní účast banky v exekucích a insolvencích, jsou ve formálním i neformálním styku s exekutorskými úřady a obecné informace poskytují též telefonicky. V dané věci směřoval dotaz ke zjištění, zda prostředky povinné dostačují k úhradě nákladů exekuce a z jakého důvodu nebyly prostředky poukázány na účet exekutora. S uvedením spisové značky jde o kvalifikovanou žádost, kterou běžně zodpovídají nejen banky, ale jiné instituce (i u běžných dotazů osob stačí např. verifikace rodného čísla). Zodpovězením těchto otázek nemohlo být dotčeno bankovní tajemství. Podle kárně obviněného nelze pominout roli povinné v průtazích celého případu. Jmenovaná přistupovala ke své platební povinnosti liknavě, ignorovala jak platební rozkaz, tak nařízení exekuce; nevstoupila s exekutorem v úřední kontakt, nikdy jej nepožádala o součinnost při rychlém vyřešení případu. K omezení generálním inhibitoriem lze toliko konstatovat, že povinná, ač jí v tom nic nebránilo, nepožádala podle § 44a odst. 3 exekučního řádu o jeho zrušení ve vztahu k určitému majetku.

Kárný senát nejprve zkoumal, zda oba návrhy na zahájení kárného řízení splňují předpoklady pro jejich věcné projednání.

Podle § 117 odst. 3 exekučního řádu *kárná žaloba musí být podána do 6 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Do šestiměsíční lhůty se nezapočítává doba, po kterou se provádějí přípravné úkony k prověření, zda ke kárnému provinění došlo, nejvýše však v délce dvou měsíců.*

Kárný žalobce se o možném kárném provinění týkajícím se věci sp. zn. 023 Ex 1739/07 dozvěděl ze stížnosti oprávněného J. H., doručené Ministerstvu spravedlnosti dne 11. 7. 2011. Poté začal prověřovat, zda ke kárnému provinění skutečně došlo. Příslušný spis předložil kárně obviněný dne 15. 8. 2011.

Za dané situace kárný senát shledal, že návrh ze dne 20. 1. 2012 byl podán osobou k tomu oprávněnou a z hlediska subjektivní a objektivní lhůty včas a účinně. Do šestiměsíční lhůty pro podání návrhu totiž nelze započítat dobu provádění přípravných úkonů v délce od 11. 7. 2011 do 15. 8. 2011, neboť kárný žalobce neměl k dispozici příslušný spis. Návrh byl zaslán kárnému soudu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 23. 1. 2012, tj. do šesti měsíců poté, kdy kárný žalobce spis kárně obviněného obdržel, a nejpozději do 3 let poté, kdy mělo ke spáchání kárného provinění dojít (nečinnost trvající ke dni 15. 8. 2011, vyhotovení exekučního příkazu 11. 8. 2011, manipulace se spisem v roce 2011).

Také návrh ze dne 27. 7. 2012 byl podán osobou k tomu oprávněnou a z hlediska subjektivní a objektivní lhůty včas a účinně, neboť byl zaslán kárnému soudu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 31. 7. 2012, tj. do šesti měsíců poté, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl ze stížnosti povinné L. F. (dne 2. 2. 2012), a nejpozději do 3 let poté, kdy mělo ke spáchání kárného provinění dojít (nečinnost trvající ke dni 13. 2. 2012, resp. 23. 2. 2012, vyznění o právní moci ze dne 18. 8. 2010, vydání příkazu k úhradě nákladů exekuce dne 18. 8. 2010, stav spisu sp. zn. 023 Ex 672/07 ke dni předložení kárnému žalobci 25. 4. 2012, vyhotovení nového originálu exekučního příkazu ze dne 26. 5. 2008 dne 17. 8. 2010, vyhotovení záznamu o telefonickém hovoru ze dne 8. 6. 2011).

Kárný senát předesílá, že předmětem tohoto kárného řízení, jak bylo vymezeno formulací skutků ze strany kárného žalobce, není oběma účastníky zmiňovaná problematika předčasnosti ustanovení znalce ve věci sp. zn. 023 Ex 1739/07, ani posouzení tvrzených pochybení ve spisu sp. zn. 023 Ex 818/09 a s výjimkou úvahy týkající se nečinnosti ve spisu sp. zn. 023 Ex 1739/07 ani srovnání postupu kárně obviněného se soudním exekutorem JUDr. M. S. Těmito skutečnostmi se proto kárný senát nezabýval. Současně neshledal potřebným se vyjadřovat ani k otázkám postupu Ministerstva spravedlnosti při výkonu dohledu, resp. k postupu kárného žalobce před podáním návrhu na zahájení kárného řízení, neboť tento nemá žádný vliv na předmět řízení. Kárnému žalobci nelze vytýkat ani skutečnost, že dodatečně změnil požadované kárné opatření z pokuty na odvolání z exekutorského úřadu. Jedná se o právo kárného žalobce, které mu nelze odeprít. Kárný senát je příslušný toliko k tomu, aby posoudil důvodnost takového požadavku.

Ze spisu Exekutorského úřadu Jičín sp. zn. **023 Ex 1739/07** kárný senát zjistil, že usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 1. 8. 2007, č. j. 18 Nc 8754/2007 - 16, byla nařízena exekuce proti povinnému M. H. k uspokojení pohledávky oprávněného J. H. a provedením exekuce byl pověřen kárně obviněný. Dne 16. 8. 2007 pořídil kárně obviněný výpis z centrální evidence obyvatel týkající se povinného. Dne 13. 9. 2007 vydal kárně obviněný exekuční příkaz prodejem nemovitostí povinného a usnesení o ustanovení znalce k ocenění těchto

nemovitostí. Přípisem ze dne 19. 9. 2007 požádal kárně obviněný okresní soud o vyznačení doložky právní moci. Podáním ze dne 25. 9. 2007, založeným na č. l. 17, požádal zástupce oprávněného o upuštění od ocenění nemovitosti a o provedení exekuce jiným způsobem. Ve spisu je dále založena žádost o součinnost ze dne 24. 4. 2009, opatřená č. l. 18, ke které jsou připojeny doklady o doručení Stavební spořitelně České spořitelny, a. s., Komerční bance, a. s., GE Money Bank, a. s., UniCredit Bank Czech Republic, a. s., Raiffeisen stavební spořitelně, a. s., Československé obchodní bance, a. s., Banco Popolare Česká republika, a. s., České spořitelně, a. s., Modré pyramidě stavební spořitelně, a. s. a Českomoravské stavební spořitelně, a. s. Na všech doručenkách je uvedena poznámka „*součinnost*“ bez konkrétní spisové značky. Spis obsahuje také žádost o součinnost ze dne 30. 9. 2009, opatřenou č. l. 18a, k níž je připojen doklad o doručení VZP ČR; opět s poznámkou „*součinnost*“ bez spisové značky. Žádost o součinnost ze dne 18. 2. 2010, založená na č. l. 18b, je adresována Centrálnímu registru silničních vozidel; doručenka k ní připojena není. Podle úředního záznamu ze dne 26. 6. 2010, č. l. 19, se téhož dne dostavil povinný se svým bratrem, který přislíbil zaplacení dlužné částky nejpozději do konce tohoto roku. Podle spisového přehledu měl být na č. l. 17 založen exekuční příkaz ze dne 14. 2. 2008 na prodej movitých věcí a nějaké úřední záznamy.

Z dokumentace předložené kárným žalobcem vyplynulo následující: Raiffeisen stavební spořitelna, a. s. neobdržela dne 29. 4. 2009 žádost o součinnost proti povinnému M. H. Ministerstvo vnitra k žádosti dohledového orgánu sdělilo, že přípis kárně obviněného ze dne 18. 2. 2010 nebyl na pracoviště Centrálního registru silničních vozidel doručen. GE Money Bank, a. s. sdělila, že dne 30. 4. 2009 obdržela žádost o součinnost od kárně obviněného, povinný M. H. v ní však uveden nebyl. Equa bank, a. s. (dříve Banco Popolare Česká republika, a. s.) potvrdila, že jí dne 29. 4. 2009 byla doručena žádost o součinnost, a zaslala ji v kopii dohledovému orgánu; v této žádosti není povinný M. H. uveden. Také Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky sdělila, že v aplikaci poskytující informace v rámci součinnosti nebyl nalezen záznam, že by kárně obviněný vznesl dotaz na povinného M. H. Stavební spořitelna České spořitelny, a. s., ani UniCredit Bank Czech Republic, a. s. neobdržely žádost o součinnost proti tomuto povinnému ze dne 24. 4. 2009. Česká spořitelna, a. s. potvrdila, že dne 30. 4. 2009 obdržela od kárně obviněného pouze jednu zásilku s hromadnou žádostí o součinnost, jejíž součástí nebyl dotaz na povinného M. H. Českomoravská stavební spořitelna, a. s. sdělila, že dne 29. 4. 2009 jí byla doručena žádost o součinnost od kárně obviněného, nicméně M. H. nebyl na seznamu povinných.

Kárný žalobce dále předložil kopie dokumentů ze spisu JUDr. M. S., soudního exekutora, který vedl od roku 2010 exekuci proti témuž povinnému. Nařídil exekuci prodejem nemovitostí povinného a opatřil si znalecký posudek, který vyčíslil obvyklou cenu nemovitostí na 1.830.000 Kč. Po nařízení dražby povinný dne 27. 9. 2011 uhradil dlužnou částku 108.805 Kč včetně nákladů exekuce.

Kárně obviněný připojil k písemné obhajobě prohlášení Ing. L. H., konzultanta a analytika společnosti AVE Soft, s. r. o., podle kterého v době od 1. 12. 2010 do 16. 9. 2011 došlo v Exekutorském úřadu Jičín k přechodu na nový informační systém Evolio - Exekutorský úřad ze stávajícího systému ISPEK. V době nasazení nebyl ani jeden ze systémů v plně provozuschopném stavu, neboť na původním systému byla připravována data k importu a v novém systému se nezpracovávala všechna současná agenda. Importem dat do Evolia v únoru 2011 byl exekuční příkaz č. l. 17 v exekučním spisu sp. zn. Ex 1739/07 naimportován chybně a neobsahoval dokument, který byl v předchozím systému k importu připraven. Tato chyba byla napravena opravným importem dne 16. 9. 2011.

Ze spisu Exekutorského úřadu Jičín sp. zn. **023 Ex 672/07** kárný senát zjistil, že Okresní soud v Táboře usnesením ze dne 16. 3. 2007, č. j. 4 Nc 4370/2007 - 5, nařídil exekuci proti povinné L. F. k uspokojení pohledávky oprávněné Pojišťovny České spořitelny, a. s. a provedením exekuce pověřil kárně obviněného. Dne 11. 6. 2007 vydal kárně obviněný exekuční příkaz sp. zn. 023 Ex 672/07-1 o provedení exekuce prodejem movitých věcí, exekuční příkaz sp. zn. 023 Ex 672/07-3 (příkaz k úhradě nákladů exekuce v celkové výši 12.019 Kč) a exekuční příkaz sp. zn. 023 Ex 672/07-4 o provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu. Všechny tyto příkazy uvádějí nesprávné rodné číslo povinné. Ve spisu je dále založen exekuční příkaz ze dne 26. 5. 2008, č. j. 023 Ex 672/07 - 6, na příkázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu, který vyčísluje náklady exekuce částkou 12.084 Kč ke dni 17. 8. 2010. V obálce neoznačené číslem listu, která se vrátila jako nedoručená povinné, se nachází rovněž exekuční příkaz ze dne 26. 5. 2008, č. j. 023 Ex 672/07 - 6, ovšem s odlišnou grafickou úpravou, chybným rodným číslem povinné a s částkou nákladů exekuce 12.019 Kč. Exekučním příkazem ze dne 18. 8. 2010, č. j. 023 Ex 672/07 - 22, rozhodl kárně obviněný o úhradě nákladů exekuce v celkové výši 12.084 Kč. Tento exekuční příkaz byl doručen povinné dne 10. 9. 2010; příkaz byl doručen také zástupci oprávněné, doručení však neuvádí datum doručení. Přípisem ze dne 22. 10. 2010, č. j. 023 Ex 672/07 - 24, doručeným dne 25. 10. 2010, vyrozuměl kárně obviněný Československou obchodní banku, a. s. o tom, že exekuční příkaz ze dne 18. 8. 2010, č. j. 023 Ex 672/07 - 22, nabyl právní moci dne 31. 8. 2010. Podle záznamu o telefonickém rozhovoru ze dne 8. 6. 2011 bylo u oddělení exekucí Československé obchodní banky, a. s. v Hradci Králové ověřováno, zda prostředky na účtu povinné postačují k úhradě nákladů exekuce a z jakého důvodu nebyly zajištěné prostředky po vyrozumění o právní moci příkazu k úhradě nákladů exekuce poukázány na účet exekutora. Přípisem ze dne 13. 2. 2012 požádal kárně obviněný Československou obchodní banku, a. s. o sdělení, co brání převodu blokováných prostředků z účtu povinné. Podáním ze dne 15. 2. 2012 upozornila banka kárně obviněného, že jí nebyl doručen příkaz k úhradě nákladů exekuce, bez kterého nelze úhradu nákladů exekuce provést. Dne 23. 2. 2012 kárně obviněný doručil požadovaný příkaz bance, která téhož dne zaslala na jeho účet 12.084 Kč. Některé listiny ve spisu mají původní číslo listu přelepeno a přepsáno číslem novým; některé dokumenty nejsou opatřeny podacím razítkem.

Při jednání kárného senátu předložil kárný žalobce exekuční příkaz prodejem movitých věcí č. j. 023 Ex 1739/07 - 17, který obsahuje datum vydání 14. 2. 2008, razítko a podpis kárně obviněného a ve kterém je bílou barvou zatřeno údaj, že náklady exekuce byly vyčísleny ke dni 11. 8. 2011. Současně předložil úřední záznam ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 023 Ex 1739/07, bez čísla listu, podle kterého byl téhož dne proveden pokus o soupis movitých věcí povinného; povinný nebyl zastížen a byla mu zanechána výzva ke kontaktování exekutora. Podle dalšího úředního záznamu na tomtéž listu se dne 11. 7. 2008 telefonicky ozval povinný a dohodl termín návštěvy na 6. 8. 2008. Podle dalšího úředního záznamu sp. zn. 023 Ex 1739/07, opět bez čísla listu, byl dne 6. 8. 2008 povinný zastížen, byl proveden pokus o soupis movitých věcí, na adrese trvalého pobytu se však nacházejí jen movité věci sepsané ve prospěch exekucí vedených Okresním soudem v Hradci Králové; povinný požádal o lhůtu do konce roku s tím, že se bude snažit celou záležitost vyřešit. Všechny úřední záznamy podepsal pouze pracovník exekutorského úřadu J. M.

Podle § 46 odst. 1 exekučního řádu *pověřený exekutor postupuje při provádění exekuce rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem.*

Povinnost postupovat rychle a účelně je odvozena z práva na projednání věci bez zbytečných průtahů vyjádřeného v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Toto právo je součástí práva na spravedlivý proces, jehož se může domáhat každý v každém stadiu řízení. Soudní exekutor je tedy povinen v řízení postupovat bez zbytečných průtahů, aby nedocházelo

k porušování práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení či třetích osob. Přestože exekuční řád, občanský soudní řád, ani Listina základních práv a svobod explicitně nedefinují pojem „průtah“, je zřejmé, že se jedná o neodůvodněnou a nepřiměřenou nečinnost v řízení, přičemž právě neodůvodněnost a nepřiměřenost bude nutno před vyslovením závěru o průtazích zkoumat v každém jednotlivém případě, a to individuálně, podle konkrétních skutkových okolností, s přihlédnutím k povaze a složitosti věci, chování účastníků či třetích osob, atd.

Pro posouzení, zda byl kárně obviněný ve věci sp. zn. 023 Ex 1739/07 nečinný a v jakém rozsahu, musel kárný senát nejprve vyhodnotit, jestli kárně obviněný skutečně manipuloval s obsahem spisu způsobem, který popsal kárný žalobce.

Kárný senát přisvědčil kárnému žalobci, že exekuční příkaz č. j. 023 Ex 1739/07 - 17, úřední záznamy datované dny 29. 5. 2008 a 6. 8. 2008, stejně tak jako žádosti o součinnost při zjišťování majetku a příjmů povinného M. H., datované dny 24. 4. 2009, 30. 9. 2009 a 18. 2. 2010, jsou dodatečně účelově vytvořenými dokumenty, které měly zakrýt nečinnost kárně obviněného ve věci sp. zn. 023 Ex 1739/07.

Při jednání kárného senátu totiž bylo prokázáno, že předmětné žádosti o součinnost nebyly doručeny svým adresátům. Vzhledem k tomu, že nešlo o ojedinělé selhání při doručování či odesílání jednoho dokumentu jednomu adresátu v jednom termínu, ale celkem devět subjektů potvrdilo, že žádosti údajně odeslané ve třech různých termínech neobdrželo, dospěl kárný senát k závěru, že kárně obviněný zmíněnou součinnost v uvedených datech nekonal, ale teprve dodatečně, v úmyslu zakrýt svou nečinnost, do spisu založil dokumenty, které měly vzbudit dojem, že ve dnech 24. 4. 2009, 30. 9. 2009 a 18. 2. 2010 vyvíjel činnost směřující ke zjištění majetku a příjmů povinného.

Ve světle těchto zjištění je zcela irelevantní argumentace kárně obviněného, že žádosti o součinnost odesílal hromadně a negativní výsledky lustrace nebyly nikdy komunikovány. Neobstojí ani jeho tvrzení, že není důvod se domnívat, že neplnil své povinnosti dotázat se na povinného M. H., neboť se jednalo o standardní případ.

Dodatečné vyhotovení exekučního příkazu datovaného dnem 14. 2. 2008 je podle názoru kárného senátu zřejmě nejen z data vyčíslení nákladů exekuce 11. 8. 2011, které o pouhé čtyři dny předchází datu předložení spisu dohledovému orgánu, ale rovněž z toho, že kárně obviněný po dobu více než čtyř let od vydání tohoto příkazu neučinil ani jediný pokus o jeho doručení účastníkům řízení. Předmětný příkaz kárně obviněný povinnému nedoručil navzdory tomu, že jeho pracovníci byli s povinným v osobním kontaktu a exekuce dosud nebyla skončena, neboť z vymáhané částky povinný osobně do pokladny exekutorského úřadu zaplatil pouze dlužnou jistinu bez úroků z prodlení, nákladů soudního řízení a nákladů exekuce.

V kontextu výše uvedeného pak kárný senát nepochybuje ani o tom, že dodatečně byly vyhotoveny též úřední záznamy ze dne 29. 5. 2008 a 6. 8. 2008. Minimálně u druhého z nich totiž kárný senát postrádá podpis povinného, který měl být zaznamenanému pokusu o soupis movitých věcí přítomen.

Kárný senát neuvěřil obhajobě kárně obviněného, že kárný žalobce obdržel pouze chybné vyhotovení exekučního příkazu č. j. 023 Ex 1739/07 - 17, původně vyhotoveného v informačním systému ISPEK, vygenerovaného dodatečně novým systémem Evolio. Pokud generování dokumentů vytvořených v systému ISPEK ze systému Evolio skutečně činilo problémy, kárně obviněnému nic nebránilo vytisknout předmětný exekuční příkaz přímo ze systému ISPEK, který byl v měsíci srpnu 2011 ještě v provozu, jak vyplývá z jeho vlastního vyjádření ze dne 9. 3. 2012.

V takovém případě by jistě vytiskl dokument v původním znění a nebylo by nutné zatírat bílou barvou datum 11. 8. 2011, k němuž byly v příkazu datovaném dnem 14. 2. 2008 vyčísleny náklady exekuce. Také toto zjištění dokládá správnost závěru, že zmíněné listiny byly antedatovány.

K dodatečnému vytvoření předmětných dokumentů evidentně došlo v souvislosti s kontrolou prováděnou dohledovým orgánem v období před předložením spisu Ministerstvu spravedlnosti. Tomu odpovídá datum 11. 8. 2011 uvedené v exekučním příkazu datovaném dnem 14. 2. 2008. Popsaný skutek se tedy stal v roce 2011 bez ohledu na to, zda je na exekučním příkazu datum z roku 2008 a další dokumenty uvádějí data z let 2009 a 2010. V tomto směru nelze návrh na zahájení kárného řízení vnímat jako opožděný, jak ve své ústní obhajobě naznačil kárně obviněný.

Vyhotovení dokumentů, které měly prokazovat vykonání úkonů ve skutečnosti neprovedených, a založení těchto dokumentů do exekučního spisu, představuje podle názoru kárného senátu jednoznačné porušení ustanovení § 46 odst. 2 třetí věta exekučního řádu, podle které *úkony a rozhodnutí exekutora a exekučního soudu jsou evidovány v exekučním spise, který vede exekutor v listinné nebo v elektronické podobě. Závažnost porušení právních předpisů je dána motivem tohoto skutku, tj. snahou kárně obviněného zakrýt vlastní nečinnost. Lze tedy uzavřít, že uvedený postup kárně obviněného je kárným proviněním ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.*

Kárný senát doplňuje, že kárně obviněný pokračoval v popsané manipulaci s exekučním spisem i následně, když po výzvě Ministerstva spravedlnosti k doplnění spisu o doklady o doručení zmíněných žádostí o součinnost předložil ministerstvu spis, v němž byly k těmto žádostem připojeny doručenký, které se k nim nemohly vztahovat. Jak již bylo výše uvedeno, jednotlivé součinnostní subjekty potvrdily, že jim žádosti o součinnost ve věci povinného M. H. (sp. zn. 023 Ex 1739/07), datované dny 24. 4. 2009, 30. 9. 2009 nebo 18. 2. 2010, doručeny nebyly. Ze sdělení některých součinnostních subjektů přitom zároveň vyplývá, že ve dnech uvedených na předmětných doručenkách jim byly doručeny jiné žádosti o součinnost (týkající se odlišných spisů, resp. povinných). Předmětné doručenký tedy byly k žádostem o součinnost v dané věci připojeny ve snaze vyvolat mylný dojem, že kárně obviněný tyto žádosti příslušným subjektům odeslal. Také v tomto jednání spatřuje kárný senát jednoznačné porušení právních předpisů, které svou závažností dosahuje intenzity kárného provinění.

Popsané jednání rozhodně nelze obhájit množstvím spisů, ani počtem poštovních zásilek přijatých a odeslaných exekutorským úřadem. Kárný senát souhlasí s kárně obviněným, že při daném objemu korespondence není možné se vyvarovat určitých pochybení, nicméně v této věci nešlo o pochybení administrativního charakteru. Jednání kárně obviněného považuje kárný senát za vědomou (úmyslnou) snahu zakrýt evidentní nečinnost v exekučním řízení, neboť v tomto období nečinil kárně obviněný ve věci sp. zn. 023 Ex 1739/07 žádný úkon.

S ohledem na výše uvedené lze tedy uzavřít, že kárně obviněný byl v exekučním řízení sp. zn. 023 Ex 1739/07 bezdůvodně nečinný v době od 19. 9. 2007, kdy žádal o vyznačení právní moci na usnesení o nařízení exekuce, do 15. 8. 2011, kdy zaslal oprávněnému částku 148.281 Kč, kterou měl povinný dne 12. 8. 2011 zaplatit v hotovosti na pokladně exekutorského úřadu. Kárný senát konstatuje, že není-li v exekučním řízení po dobu bezmála čtyř let učiněn žádný úkon, ačkoliv jiný soudní exekutor ve stejné době vymohl od téhož povinného celou dlužnou částku včetně nákladů exekuce, jedná se o závažné porušení ustanovení § 46 odst. 1 exekučního řádu, a tedy o kárné provinění ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. Závažnost tohoto pochybení je dále umocněna tím, že takto dlouhodobou nečinnost kárně obviněného ukončilo až dobrovolné uhrazení jistiny povinným; tím byl popřen smysl exekuce spočívající

v nuceném výkonu pravomocného rozhodnutí soudním exekutorem, neboť kárně obviněný pro úspěšné ukončení exekuce de facto nic nevykonával. Kárný senát tak má za vyvrácené i zavádějící tvrzení kárně obviněného, že oprávněný byl jeho činností uspokojen v podstatné části nároku. Současně lze předpokládat, že dřívější úkony kárně obviněného mohly vést k úspěšnému ukončení exekuce, nejen k zaplacení jistiny.

K obhajobě kárně obviněného, že za neodůvodněné průtahy v období 2004 - 09/2010 již byl potrestán, kárný senát poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 23. 3. 2012, č. j. 11 Kse 4/2009 - 111, dostupné na www.nssoud.cz. V tomto rozhodnutí soud vyslovil, že „[p]ojem ‚skutek‘ v případech kárných žalob pro nečinnost nelze vztahovat k určitému časovému období, ve kterém dojde k nečinnosti v libovolném počtu řízení, nýbrž vždy jen ke konkrétnímu případu nečinnosti. Individualizace postihu za kárné provinění totiž vyžaduje, aby se vždy posuzovaly konkrétní okolnosti každého řízení, u něhož mělo dojít k nečinnosti (průtahům). Tomu musí odpovídat rovněž výrok kárného rozhodnutí, z něhož musí být jednoznačně patrné nejen to, v jakém období docházelo k průtahům (nečinnosti), nýbrž také, o jaká řízení se jednalo a v čem tato nečinnost konkrétně spočívala. ... Pokud bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že se soudní exekutor (ne)dopustil nečinnosti v některém řízení, není tím založena překážka ne bis in idem ve vztahu k jiným řízením za stejné období.“

Kárně obviněný byl sice rozhodnutím Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 30. 5. 2011, č. j. 14 Kse 2/2011 - 70, shledán vinným nedůvodnými průtahy (nečinností) v období od 22. 8. 2006 do 22. 9. 2010 (řízení pod sp. zn. 023 Ex 66/05) a v období od 5. 2. 2004 nejméně do 21. 9. 2010 (řízení sp. zn. 023 Ex 660/03), nicméně tehdy zjištěná nečinnost se evidentně netýká nyní projednávaného spisu sp. zn. 023 Ex 1739/07. Překážka *ne bis in idem* tudíž není dána.

Kárný senát se dále zaměřil na prodlení a nečinnost ve věci sp. zn. 023 Ex 672/07. Prodlení kárně obviněného vztahoval kárný žalobce v tom, že příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 18. 8. 2010, č. j. 023 Ex 672/07 - 22, byl doručen Československé obchodní bance, a. s. až dne 23. 2. 2012.

Podle § 9 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekucí a další činnosti, ve znění pozdějších předpisů, *příkaz k úhradě nákladů exekuce se doručuje*

- a) *oprávněnému a povinnému,*
- b) *dalším osobám, kterým se podle způsobu provedení exekuce, zvoleného k vymožení nákladů exekuce a nákladů oprávněného, doručuje usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.*

Ve věci sp. zn. 023 Ex 672/07 zvolil kárně obviněný jako způsob provedení exekuce příkazání pohledávky z účtu u peněžního ústavu (Československé obchodní banky, a. s.). V souladu s § 65 exekučního řádu se pro tento způsob exekuce použijí příslušná ustanovení zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), a to konkrétně § 303 a následující.

Podle § 304 odst. 2 o. s. ř. *soud doručí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí oprávněnému, povinnému a peněžnímu ústavu. Peněžnímu ústavu je doručí do vlastních rukou. Povinnému nesmí být usnesení doručeno dříve než peněžnímu ústavu.*

Z citovaných ustanovení vyplývá, že kárně obviněný byl s ohledem na zvolený způsob provedení exekuce povinen doručit zmíněný příkaz k úhradě nákladů exekuce Československé obchodní bance, a. s. Bezprostředně po vydání předmětného příkazu (18. 8. 2010) učinil kárně

obviněný opatření k jeho doručení povinné a zástupci oprávněné; banku však pouze vyrozuměl o tom, že tento příkaz nabyl právní moci. Teprve dne 23. 2. 2012, na základě sdělení banky ze dne 15. 2. 2012, odeslal kárně obviněný příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 18. 8. 2010 Československé obchodní bance, a. s. Z uvedeného je zřejmé, že kárně obviněný porušil zcela jednoznačná ustanovení právních předpisů (§ 9 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 418/2001 Sb. a § 304 odst. 2 o. s. ř.).

Kárný senát považuje zmíněné porušení právních předpisů za závažné, neboť v případě řádného a včasného doručení příkazu k úhradě nákladů exekuce mohla banka bezprostředně po doručení vyrozumění o právní moci převést částku odpovídající nákladům exekuce na účet kárně obviněného. Exekuce včetně jejich účinků bránících povinné v nakládání s vlastním majetkem by tak skončila podstatně dříve. Prodlení s doručením předmětného příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 18. 8. 2010 trvajícím až do 23. 2. 2012, tj. přibližně 18 měsíců, proto kárný senát vyhodnotil jako kárné provinění ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Obhajobě kárně obviněného kárný senát nepřisvědčil. Pro posouzení popsaného pochybení totiž není podstatné, jak k otázce doručování příkazu k úhradě nákladů exekuce přistupují některé české banky, ani zda jiné banky převádějí náklady exekuce pouze na základě exekučního příkazu. To platí tím spíše, pokud si je kárně obviněný - jak vyplývá z jeho písemného vyjádření - vědom toho, že Československá obchodní banka, a. s. doručení příkazu k úhradě nákladů exekuce vyžaduje. Ostatně z § 87 odst. 4 exekučního řádu vyplývá, že *náklady exekuce a náklady oprávněného vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce, a to některým ze způsobů určených v exekučním příkazu k provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky.*

Názor kárně obviněného, že doručení příkazu k úhradě nákladů exekuce není podmínkou úhrady nákladů exekuce podle exekučního příkazu, je přinejmenším sporný. Kárně obviněný správně poukázal na to, že náklady exekuce se vyčíslují příkazem k úhradě nákladů exekuce. Nebyl-li takový příkaz bance doručen, ačkoliv podle platné právní úpravy doručen být měl, nemůže banka provést kontrolu, zda částka nákladů exekuce uvedená v jiných dokumentech (včetně exekučních příkazů) odpovídá částce pravomocně určené v příkazu k úhradě nákladů exekuce. Kárný senát je tudíž přesvědčen, že Československá obchodní banka, a. s. postupovala zcela v souladu s příslušnými právními předpisy, pokud částku odpovídající nákladům exekuce vyplatila až poté, co jí byl doručen příkaz k úhradě nákladů exekuce.

Bez významu zůstává též argument kárně obviněného, že pro doručení příkazu k úhradě nákladů exekuce třetím osobám není stanovena žádná lhůta. Soudní exekutor je totiž povinen postupovat při provádění exekuce rychle a účelně (srov. § 46 odst. 1 exekučního řádu). Pokud zbytečně prodlužuje řízení tím, že nedoručí bance příkaz k úhradě nákladů exekuce, což bance brání ve vyplacení nákladů exekuce na jeho účet, rozhodně nelze říct, že by postupoval rychle a účelně. Navíc tím významně poškodil práva povinné, neboť bezdůvodně prodloužil dobu trvání účinků exekuce včetně zákazu nakládání s majetkem povinné (srov. § 44a exekučního řádu).

Kárný senát dále zkoumal, zda v řízení sp. zn. 023 Ex 672/07 došlo ke zbytečným průtahům, jak tvrdí kárný žalobce. Shledal, že kárně obviněný byl v době od 25. 10. 2010, kdy doručil Československé obchodní bance, a. s. vyrozumění o právní moci, do 13. 2. 2012, kdy banku písemně požádal o sdělení překážky ve vyplacení nákladů exekuce, bezdůvodně nečinný. Kárný senát přitom nepřihlížel k záznamu o telefonickém rozhovoru ze dne 8. 6. 2011, neboť tento záznam neobsahuje žádná zjištění a nevyústil v žádné další opatření, ačkoliv je nesporné,

že banka byla připravena částku odpovídající nákladům exekuce vyplatit a čekala jen na doručení příkazu k úhradě nákladů exekuce.

Zjištěná nečinnost trvala necelých šestnáct měsíců, o které se exekuční řízení zcela zbytečně prodloužilo. Pokud by totiž kárně obviněný urgoval Československou obchodní banku, a. s. dříve, dříve by se dozvěděl, že jedinou překážkou vyplacení částky odpovídající nákladům exekuce je nedoručení příkazu k úhradě nákladů exekuce bance. Také tato nečinnost tudíž představuje závažné porušení ustanovení § 46 odst. 1 exekučního řádu a je kárným proviněním ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Argumentace kárně obviněného, že povinná přistupovala ke své platební povinnosti liknavě a nikdy jej nepožádala o součinnost při rychlém vyřešení případu, nic nemění na jeho povinnosti postupovat rychle a účelně. Tuto povinnost kárně obviněný evidentně porušil a nemůže se odvolávat ani na to, že povinná nepožádala o zrušení inhibitoria ve vztahu k určitému majetku podle § 44a odst. 3 exekučního řádu.

Kárný senát dále shledal, že kárně obviněný vydal dne 18. 8. 2010 příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. 023 Ex 672/07 - 22, kterým duplicitně určil náklady exekuce a náklady oprávněného, když tyto byly již pravomocně určeny v předchozím příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 11. 6. 2007, č. j. 023 Ex 672/07 - 12. Kárně obviněný dále v nezjištěný den (pravděpodobně dne 17. 8. 2010) vyhotovil nový originál exekučního příkazu ze dne 26. 5. 2008, který byl obsahově odlišný oproti stejnopisu doručovanému povinné, zejména v části nákladů řízení.

Původní příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 11. 6. 2007 obsahoval nesprávné rodné číslo povinné. Na rozdíl od kárně obviněného zastává kárný senát názor, že toto administrativní pochybení není natolik závažné, aby mělo za následek, že tento příkaz je nezpůsobilý mít právní účinky. Naopak, kárný senát vychází z toho, že jméno a příjmení povinné (L. F.) jsou dostatečné k jednoznačnému určení osoby, a chybné rodné číslo tudíž mělo být opraveno formou opravného usnesení. Kárný senát současně připouští i možnost vydání nového příkazu k úhradě nákladů exekuce, to však pouze za předpokladu, že nejprve bude ten původní pravomocný příkaz zrušen. Takto kárně obviněný nepostupoval a navíc ani z odůvodnění nového příkazu k úhradě nákladů exekuce není seznatelné, že by důvodem pro jeho vydání byla zmíněná chyba v rodném čísle povinné. Obhajobu kárně obviněného proto kárný senát vzal za účelovou.

Kárný senát přistoupil na tvrzení kárně obviněného, že se původní originál exekučního příkazu ze dne 26. 5. 2008, který rovněž obsahoval nesprávné rodné číslo povinné, ztratil. Kárný žalobce totiž nikterak nedoložil svůj závěr, že tento dokument původně do spisu vůbec založen nebyl; úvaha kárného žalobce proto zůstává v rovině spekulací. Rozdíl ve výši nákladů exekuce mezi původním a dodatečně vytvořeným originálem exekučního příkazu ze dne 26. 5. 2008 však sám o sobě představuje závažné pochybení kárně obviněného, neboť obsah originálu založeného ve spisu vzbuzuje dojem, že povinné byl doručován exekuční příkaz s jinou částkou nákladů, než tomu bylo ve skutečnosti.

Jakkoliv byl kárně obviněný patrně veden snahou napravit nesprávnost rodného čísla povinné v původním příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 11. 6. 2007 a v původním vyhotovení exekučního příkazu ze dne 26. 5. 2008, zvolil zcela nevhodný postup vypovídající o významné neznalosti procesních předpisů. Podle názoru kárného senátu svědčí zmíněné nedostatky o nezodpovědném a neprofesionálním přístupu kárně obviněného, způsobilém poškodit práva účastníků exekučního řízení. Jedná se o porušení ustanovení § 46 odst. 1 a 2 exekučního řádu dosahující takové intenzity, že je kárný senát vyhodnotil jako kárné provinění.

Kárný senát naopak nespátroval kárné provinění v dalších procesních pochybeních vyjmenovaných v návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 27. 7. 2012 (nesprávné vyrozumění o právní moci, přelepování čísel listů, chybějící podací razítko). Jde především o chyby administrativního rázu, které není namístě řešit v kárném řízení, ani ukládat za ně kárné opatření.

Pochybení ve vyrozumění o právní moci příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 18. 8. 2010 kárně obviněný přiznal, ale namítal, že tím nebyla nijak dotčena práva povinné. Z obsahu exekučního spisu je totiž zřejmé, že ke dni odeslání vyrozumění o právní moci (25. 10. 2010) již povinné uplynula lhůta pro podání námitek, a samotná nesprávnost data právní moci ji tudíž nemohla poškodit. S tímto názorem kárně obviněného se kárný senát ztotožnil. V okamžiku vydání a doručení zmíněného vyrozumění Československé obchodní bance, a. s. již byl předmětný příkaz v právní moci, a nesprávné datum tak lze považovat za nevýznamné administrativní pochybení.

Z exekučního spisu sp. zn. 023 Ex 672/07 sice nevyplývá důvod pro přelepování čísel listů, nicméně současně nebylo tvrzeno, ani prokázáno, že by kárně obviněný nechal čísla listů přelepit z nějakého nevhodného důvodu, či snad ve snaze zamaskovat jiné pochybení. Jakkoliv tedy postup kárně obviněného není správný, není ani natolik závadný, aby se jím musel zabývat kárný senát. Podobně nesprávné je rovněž neopatrovat doručené písemnosti podacím razítkem. Za situace, kdy je z obsahu spisu a souvisejících písemností seznatelné, kdy byly předmětné písemnosti kárně obviněnému doručeny, neshledal kárný senát v jednání kárně obviněného takovou závažnost, aby je považoval za kárné provinění.

S ohledem na tyto skutečnosti kárný senát zprostil kárně obviněného návrhu ministra spravedlnosti ze dne 27. 7. 2012 v části vytýkající popsaná administrativní pochybení, neboť dospěl k závěru, že se nejedná o kárná provinění.

Tvrzení kárného žalobce, že kárně obviněný umožnil, aby pověřený zaměstnanec nevyhotovoval úřední záznamy o telefonických rozhovorech s přítelem povinné, nezakládal do exekučního spisu e-mailovou komunikaci s přítelem povinné a s povinnou a poskytoval příteli povinné informace o průběhu řízení, nebylo v kárném řízení dostatečně prokázáno. Především nebylo doloženo, že by pracovník exekutorského úřadu sdělil příteli povinné nějaký citlivý či zneužitelný údaj a že by zmíněná e-mailová komunikace byla významná pro probíhající exekuční řízení. Kárný senát pochopitelně trvá na tom, že v exekučním spisu mají být řádně zaznamenány veškeré relevantní skutečnosti týkající se příslušného řízení, což ovšem nic nemění na závěru, že popsaný skutek nebyl prokázán.

V případě záznamu o telefonickém rozhovoru ze dne 8. 6. 2011, kterým měl být kontaktován peněžní ústav povinné, kárný senát shledal, že kárný žalobce své tvrzení o úmyslu kárně obviněného zakrýt nečinností ve spisu nikterak nedoložil, a jedná se tudíž o pouhou spekulaci. Nelze objektivně vyloučit možnost, že zaměstnanec kárně obviněného banku skutečně telefonicky kontaktoval, byť není zřejmé, zda něco zjistil.

Kárný senát uzavřel, že u obou naposledy zmíněných skutků nebylo prokázáno, že se staly, a proto kárně obviněného zprostil také této části návrhu.

K dalším argumentům kárně obviněného kárný senát podotýká, že kárný žalobce nezvolil starší spisy v úmyslu kárně obviněného poškodit. Kárný žalobce pouze reagoval na stížnosti účastníků obou exekučních řízení, ve kterých byla následně shledána výše popsaná pochybení. Kárný senát si je vědom toho, že některé změny ve fungování exekutorského úřadu nelze učinit ze dne na den; to ovšem nezbavuje kárně obviněného odpovědnosti za kárná provinění, kterých

se v minulosti dopustil. Na minulá pochybení pochopitelně nemůže mít vliv ani pozdější zkvalitnění personálního obsazení exekutorského úřadu. Úvahy o ekonomicky přijatelném počtu zaměstnanců kárný senát zásadně odmítá; rozhodnutí o počtu a kvalifikaci zaměstnanců je součástí podnikatelského rizika každého soudního exekutora, který si musí zvolit takový počet schopných zaměstnanců, aby společně dokázali odvést práci v rozsahu a kvalitě odpovídající požadavkům právní úpravy exekučního řízení. Shledá-li soudní exekutor svou činnost nerentabilní, nic mu nebrání podnikání ukončit. Rozhodně však nelze omlouvat množství a závažnost pochybení ekonomickými aspekty činnosti exekutora.

Při rozhodování o druhu kárného opatření vycházel kárný senát ze všech okolností případu. Přihlédl zejména k tomu, že kárně obviněný nestojí před kárným senátem poprvé a za některé chyby mu byly též uloženy výtky. Rozhodnutím kárného soudu ze dne 6. 12. 2010, č. j. 14 Kse 2/2010 - 65, mu bylo uloženo kárné opatření ve formě napomenutí, rozhodnutím ze dne 30. 5. 2011, č. j. 14 Kse 2/2011 - 70, pokuta ve výši 25.000 Kč a rozhodnutím ze dne 24. 10. 2011, č. j. 14 Kse 5/2011 - 118, pokuta ve výši 100.000 Kč. Tato rozhodnutí kárný senát nehodnotil shodně s kárným žalobcem, neboť mnohá pochybení, pro která byl kárně obviněný uznán v tomto řízení vinným, pocházejí z doby před zmíněnými rozhodnutími kárného soudu a nemohla být ovlivněna opatřeními, která kárně obviněný přijal ke zkvalitnění své činnosti.

S ohledem na § 123 exekučního řádu kárný senát nemohl zohlednit rozhodnutí kárného senátu Exekutorské komory České republiky ze dne 26. 4. 2006, které nabylo právní moci dne 29. 6. 2007. Od tohoto okamžiku totiž uplynulo více než pět let, a proto se na kárně obviněného hledí, jako by nebyl pro dané kárné provinění stíhán.

Po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost kárných provinění, tj. významu chráněného zájmu, jímž je zájem na řádném výkonu svěřené pravomoci soudních exekutorů, osoby kárně obviněného, který již byl potrestán za kárná provinění, a míry jeho zavinění ve formě minimálně nepřímého úmyslu, dospěl kárný senát k závěru, že adekvátním kárným opatřením v dané věci bude pokuta podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu ve výši 300.000 Kč. Kárný senát připomíná, že pokuta může v případě kárných provinění, jichž se kárně obviněný dopustil v roce 2011 dosahovat až stonásobku všeobecného vyměřovacího základu stanoveného podle zákona o důchodovém pojištění za rok 2009, tj. 2.409.100 Kč (srov. nařízení vlády č. 283/2010 Sb.).

Kárný senát má za to, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu a přispěje k vyšší motivaci kárně obviněného k řádnému výkonu funkce soudního exekutora tak, aby kárný senát v případném příštím kárném řízení nemusel uplatnit kárné opatření přísnější.

Pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol 14022012.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu